

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת תצוה - זכור
שנת תשפ"ז

גליון
קמ"ה

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- מאן א מצב -

מאן א מצב און א ווינט ארום דעם
באלוינג

ווען די וועטער באריכטן מעלדן דעם גראד נומער אין די קאלטע ווינטער טעג, זאגן זיי אלעמאל דעם עכטן נומער פדי ארויסצוגעבן ווי קאלט עס איז באמת אינדרויסן, דערנאך לייגן זיי צומאל צו אז למעשה שפירט זיך פיל קעלטער. צום ביישפיל, אויב די עכטע נומער איז צען גראד, קען עס למעשה שפירן ווי עס איז אונטער איינס.

ווי אזוי ארבעט דאס טאקע? אויב די מעסטער ווייזט צען גראד, ווי אזוי קען זיין עס זאל זיך שפירן גאר אן אנדערע נומער? דער ענטפער איז, די ווינט מאכט עס שפירן פיל קעלטער. דער ווינט טוישט נישט די עכטע טעמפעראטור פון די לופט, דער מעסטער וועט ווייטער ווייזן צען גראד, אבער עס טוישט דעם אופן ווי אזוי דער מענטשליכן קערפער זאל שפירן די קעלט.

אין דעם וועטער באריכט ליגט א מוראדיגע לימוד פאר מחנכים, ווי אזוי צו מאכן קינדער שפירן אז זיי פארמאגן די גליקליכסטע זאכן אין לעבן. מען דארף נישט טיילן קיין ריזיגע אדער אויסערגעווענליכע מתנות פאר קינדער, מען קען געבן גאר פשוטע מתנות און קליינע זאכן, אבער אויב מען געבט עס מיט דעם ריכטיגן מצב און דעם פאסיגן ווינט ארום דעם באלוינג, וועלן די קינדער שפירן פאילו זיי האבן יעצט באקומען די גרעסטע גליק אויף דער וועלט.

טייערע מתנות איז נישט אייביג
אינטערעסאנט

לאמיר אנכאפן עטליכע ביישפילן. ווען

קערנען מיט זיינע תלמידים א גייע לימוד, רש"י אדער משניות וכדומה, אנשטאט ער זאל בלויז איינמעלדן פאר די קינדער: "מען גייט אנהייבן לערנען רש"י", "מען גייט אנהייבן לערנען משניות", זאל ער מאכן פון דעם א ווינט, א מצב, ער זאל שוין עטליכע וואכן פארדעם אנגרייטן די קינדער ווי דערהויבן און פרייליך עס איז צו לערנען רש"י און משניות, כדי די קינדער זאלן שפירן אז זיי זענען די גליקליכסטע מענטשן אויף דער וועלט.

וואס איז דער סוד פון א גוטער מחנך?

מחנכים פראגען: "וואס איז דער סוד פון א גוטער מחנך?" דער ענטפער איז: דער סוד פון א גוטער מחנך איז אז מען האט ליב די קינדער. דאס איז א זאך וואס קיינער קען נישט וויסן - אויסער דער אייבערשטער און דער מחנך אליין.

אויב מען האט ליב די קינדער - קען מען מוראדיג מצליח זיין. אויב מען האט נישט ליב די קינדער; מען קומט בלויז ווייל מען זוכט א פרנסה, אדער בעצם וואלט מען מער מצליח געווען אין אנדערע פרנסות, אבער מען זוכט פבוד, מען וויל זיין ארויפגעקוקט אלס מחנך, אדער ווייל מען קומט פון א משפחה וואו מען מעג נאר ארבעטן אין א חשוב'ע ארבעט, אדער צוליב אנדערע זייטיגע אינטערעסן, - קען נישט זיין קיין הצלחה און עס וועט נישט זיין קיין הצלחה.

ווי אזוי קען מען מאכן אז א קינד זאל אננעמען מוסר?

מען דארף מחנך זיין א קינד, מען דארף זאגן פארן קינד וואס איז ריכטיג צו טון, אבער דאס קען נאר געטון ווערן אויב מען האט ליב דאס קינד.

אויב מען האט ליב א קינד - שפירט עס דאס קינד, און אויטאמאטיש וועט דאס

מען הערט פון עלטערן אז זייער קינד פירט זיך אויף זייער שיין אינדערהיים, אדער מען זעט ווי א קינד האט עפעס מותר געווען פאר א צווייטן, זאל מען נישט סתם רופן דעם קינד און געבן א קניפ אין בעקל פאר די שיינע אויפפירונג, נאר מען זאל מאכן דערפון א שיינע מצב, מען זאל אויסרימען דעם קינד אין פארנט פון די גאנצע פתה, אז דאס קינד זאל שפירן אזוי גוט ביי זיך און דאס זאל שטופן דעם קינד אויף ווייטער אנצוהאלטן די גוטע אויפפירונג און גוטע מדות.

צוויי מחנכים קענען אויסרופן אין פתה: "ווער עס וועט היינט לערנען פליסיג, גייט באקומען א קארטל פון א פראגראם, אדער א גוטע עסן", ביי איינעם וועלן די קינדער שפירן ווי מען געבט זיי א קלייניקייט - פשוט כדי יוצא צו זיין, אבער ביים צווייטן וואס מאכט פון דעם א ווינט און א הערליכע מצב - וועלן די קינדער שפירן ווי מען האט זיי געגעבן עפעס אויסערגעווענליך.

איינער מען וויל באלוינען די קינדער מיט מתנות אדער זיי נעמען אויף אן אויספלוג, דארף מען פארדעם מאכן א ווינט, א מצב. סתם אויסטיילן טייערע מתנות פאר קינדער אן זיי אנגרייטן פון פריער - איז נישט אינטערעסאנט; עס האט דעם זעלבן פנים ווי א זיידע וואס קויפט פאר זיינע אייניקלעך טייערע אפיקומן מתנות וואס קאסט אפאר הונדערט דאלער, אבער די קינדער זענען עס אפילו נישט גענוג מחשיב, ווייל עס פעלט דער ווינט און ערווארטונג צו דעם. מען דארף רעדן דערפון אפאר וואכן פריער ווי געשמאק די מתנה גייט זיין און ווי מעכטיג דער אויספלוג גייט זיין, ביז די קינדער וועלן שפירן פאילו מען האט זיי גענומען צו די לבנה...

אזוי אויך, איידער א מלמד הייבט אן צו

דעם האבן זיי געמאכט אינטערעסאנטע חידושים פונעם דאווענען, דאס האט אונז אריינגעלייגט א געפיל צום דאווענען, און אין איינוועגס זענען מיר געווארן אנגעפילט מיט אינטערעסאנטע ידיעות וואס מיר האבן זיך דערביי אויסגעלערנט.

צום ביישפיל: וועלכע שטיקל פון דאווענען לויפט לויטן סדר פון די אלף בית, וועלכע שטיקל פון דאווענען לויפט לויטן סדר פון תשר"ק, וועלכע שטיקל פון דאווענען לויפט לויטן סדר פון די ראשי תיבות פונעם מחבר פון דעם פיוט.

איך האב געהאט מלמדים וואס האבן אונז אויסגעלערנט שטיקלעך פונעם דאווענען אויף אויסנווייניג, אזוי ווי דער הייליגער רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו שרייבט אין צעטיל קטן (סעיף ז'): "יעדעס מאל ווען מען האט א ליידיגע מינוט פון לערנען און דאווענען זאל מען זיך איינזחורן אויף אויסנווייניג קידוש לבנה, בריה שמייה, און מודים דרבנן". ווייל אויב מען חזרט זיך נישט איין יונגער הייט די שטיקלעך פון דאווענען, קען מען א גאנץ לעבן זיך מוטשען עס צו זאגן ריכטיג.

איין מלמד האט געמאכט א מצב מען זאל ציילן מיט די פינגער די עלף סממנים פון די קטרת.

אפילו די קנסות פון מיינע מלמדים זענען צוגעגאנגען אויף דעם אופן; אויב א קינד האט זיך נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, האט ער זיך געדארפט פארהערן מ'מדים דרבנן אדער די ברייתא פון 'פטום הקטרת' אויף אויסנווייניג.

עס זענען דא מחנכים וואס לערנען מיט די קינדער אין א ספר איבער דאס גרויסקייט פון דאווענען, אבער דאס האט א חסרון אז בשעת מען לערנט אין א ספר זענען דא קינדער וואס האבן נישט קיין געדולד מיט צו האלטן, הייבן זיי אן צו שווייבן די האלץ פון די טיש, אדער מאכן זיי דעמאלט אנדערע שפיצלען און זיי האלטן נישט מיט וואס מען לערנט, דעריבער איז פדאי אויך צו רעדן צו די קינדער פון אויסנווייניג איבער דאס גרויסקייט און שיינקייט פון דאווענען.

א תפלה צום אייבערשטן

מיר דארפן דאנקען דעם אייבערשטן אז אונזער פלאג און מי גייט אויף הייליגע זאכן, ווייל יעדער איינער מוטשעט זיך; יעדער פלאגט זיך און יעדער גייט אריבער מי, מען קען נישט אוועקלויפן פון דעם, נאר וואס דען? געלויבט איז דער הייליגער באשעפער אז אונזער פלאג און מי איז צו זיין און לערנען

איך ווער גערועז פון אים? האב איך אים געזאגט: די שאַלה הייבט זיך נישט אן ווי אזוי דו קענסט אים געבן א גוט ווארט, די שאַלה הייבט זיך אן פריער: "ווי אזוי קען מען בכלל מחנה זיין א קינד וואס מען ווערט גערועז פון אים?" ווייל אויב א מלמד האט נישט ליב א קינד, ער ווערט גערועז פון אים, קען ער אים בכלל נישט מחנה זיין.

איינער וואס ווערט גערועז פון א קינד, דארף גיין אין א זייט און בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, פארוואס בין איך אזא בעל גאווה? פארוואס בלאז איך אוועק דעם קינד וואס איז נישט אזוי שארף און ער פּרעגט כסדר נארישע קשיות, וואס וואלט איך געטון ווען דאס וואלט געווען מיין קינד?"

"ובמה יתגאה לב האדם?" מיט וואס קען זיך א מענטש גרויס האלטן? - פּרעגט דער הייליגער רמב"ן אין זיין בריוו (אגרת הרמב"ן): "אם בעשר, ה' מוריש נמעשיר", אויב מיט עשירות, דער באשעפער איז דאך דער וואס מאכט ארעם און רייך, "ואם בכבוד, הלא לאלקים הוא", און אויב מיט כבוד, באלאנגט דאס דאך פארן אייבערשטן, "שנאמר: והעשר והכבוד מלפניך", ווי עס שטייט אין פסוק (דברי הימים א' כט, יב) 'והעשר והכבוד' - רייכקייט און כבוד מלפניך' - קומט פון דיר אייבערשטער, "ואיך מתפאר בכבוד קונז?" איז ווי אזוי קען זיך א מענטש גרויסן מיט א זאך וואס געהערט פארן אייבערשטן? "ואם מתפאר בחכמה", און אויב דער מענטש בארימט זיך מיט זיין קלוגשאפט, "מסיר שפה לנאמנים, וטעם זמנים יקח", דער אייבערשטער קען דאך אין איין מינוט אוועקנעמען דאס רעדן פון איינער וואס קען גוט רעדן, און די חכמה פון עלטערע מענטשן; עס איז דאך א פחד צו זען ווי עלטערע מענטשן פארלירן זייער מה, זיי ווייסן מער נישט וואו זיי זענען און זיי פּרעגן איבער פשוט'ע שאלות, און זיי הייבן אן צו רעדן נארישע זאכן, אויב אזוי איז נישטא מיט וואס זיך צו האלטן גרעסער פון א צווייטן, און זיכער נישט אוועק בלאזן א קינד וואס איז נישט אזוי שארף ווי די אנדערע קינדער.

א געשמאק צום דאווענען מיט אינטערעסאנטע חידושים

מחנכים דארפן אריינלייגן כחות אינעם דאווענען אז די קינדער זאלן באקומען א געפיל און א געשמאק צום דאווענען.

עס איז פדאי מען זאל יעדן טאג רעדן צו די קינדער עפעס וועגן דאס דאווענען. איך האב געהאט מלמדים וואס האבן געלערנט מיט אונז די טייטש פונעם דאווענען, און אויסער

קינד צוריק ליב האבן דעם מחנה; אפילו אויב דאס קינד וועט נישט ארויסווייזן קיין ליבשאפט, נאר מאכן אן אנשטעל פון נישט זיין אינטערעסירט אינעם מחנה, זאל מען וויסן אז אינעווייניג אין הארץ האט דאס קינד יא א ליבשאפט צום מחנה. ווי שלמה המלך זאגט (משלי כו, יט): "כמים הפנים לפנים", אזוי ווי עס שפיגלט זיך אפ אין וואסער א פנים אנטקעגן א פנים, "כן לב האדם לאדם", אזוי איז די הארץ פון איין מענטש אנטקעגן דעם אנדערן מענטש; אויב ביי איינעם אין הארץ איז דא ליבשאפט צו א צווייטן - איז ביי יענעם אויך דא ליבשאפט צו אים.

איין מאל א קינד האט ליב דעם מחנה, ווערט פלאץ ביי אים אין הארץ אנצונעמען אלעס וואס דער מחנה וועט זאגן, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א', סימן א): דער עיקר סיבה פארוואס עס ווערן נישט אנגענומען די בקשות וואס א מענטש בעט פון א צווייטן, איז ווייל די ווערטער האבן נישט קיין חן, עס איז נישטא קיין ליבשאפט, איז נישטא קיין פלאץ אין הארץ פאר די בקשות וואס יענער בעט, אבער אויב די ווערטער האבן יא חן, ווערן אנגענומען אלע זיינע ווערטער.

דאס קען מען זען במציאות, ווען איינער פּרעגט א צווייטן: "איך הער זאגן אז דו פארסט היינט דארט, איך קען אפּשער מיטפארן?" אויב האט דער וואס בעט - חן, עס איז דא ליבשאפט, וועט יענער אים טון די טובה אפילו אויב ער האט נישט געהעריג קיין פלאץ אין קאר, ער וועט שוין מאכן פלאץ, ווייל ווער עס האט חן - דעם וויל מען העלפן, און ער וועט אים נאך נאכלויפן און זיך איינבעטן אז יענער זאל טאקע מיט קומען מיט אים, אבער אויב דער וואס בעט האט נישט קיין חן, וועט יענער אים זאגן: "איך וואלט דיר באמת מיטגענומען, אבער איך האב נישט קיין פלאץ..."

עס מיינט נישט אז דאס קינד גייט זיך היינט אינגאנצן טוישן און זיך גלייך פארבעסערן, ווייל א מענטש קען זיך נישט טוישן אין איין טאג; מיר האבן אויך זאכן וואס מיר האבן זיך נאכנישט אינגאנצן געטוישט צום גוטן. אבער אויב מען גייט רעדן צום קינד פון דאווענען און זיך אויפפירן מיט גוטע מדות נאכאמאל און נאכאמאל, גייען די ווערטער אריין אינעם קינד און איין טאג וועט עס פּוּעלן.

פארוואס האלטסטו זיך אזוי גרויס?

א מלמד האט מיר געפּרעגט: "ווי אזוי קען איך געבן א גוט ווארט פאר א קינד וואס

בעטן פאר רעגן, גלייך ווען ער האט געזאגט די ווערטער: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" האט אנגעפאנגען צו גיין א גאס רעגן, האט מען אים געפרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוסט?" האט ער געענטפערט: "איך בין א מלמד דרדקי - איך לערן מיט אידישע קינדער, און איך מאך נישט קיין חילוק פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט".

א מלמד דארף באהאנדלען אלע קינדער גלייך. ער זאל שמיילען צו יעדן, און יעדן אויסרימען, אויסוועלן צו זיין גבאי און באקומען א מעכטיגע פאזיציע אין פתח.

פארשטייט זיך אז עס איז זייער שיין פון די עלטערן וואס מאכן זיך וויסנדיג פונעם מלמד לכבוד פורים, און דער מלמד דארף האבן הכרת הטוב צו אזעלכע עלטערן וואס שיקן אים שיינע מתנות, אבער די ווארעמקייט צו די קינדער טאר נישט זיין אפהענגיג אין דעם.

די עצה פון מרדכי הצדיק

אין אנהייב ווען מיר האבן געעפנט אונזער תלמוד תורה "היכל הקודש", האבן מיר זיך זייער געמוטשעט צו באצאלן די מלמדים; מיר האבן געהאט א בודזשעט פון הונדערט טויזנט דאלער א יאר, און מיר האבן נישט געוואוסט ווי אזוי מיר וועלן עס קענען באצאלן. זענען מיר אריינגעגאנגען צו מוהרא"ש, מיר האבן געזאגט אז מיר קענען נישט באצאלן די איינגעשטעלטע און מיר דארפן א גס, האט מוהרא"ש מיר געזאגט: "וואס איז דיין פראבלעם? טו די עצה וואס מרדכי הצדיק האט געטון; דו האסט דאך קינדער אין תלמוד תורה, נעם די קינדער און זיי מתפלל מיט זיי!"

ווי די הייליגע חכמים דערציילן (אסתר רבה, ט, ד): ווען מרדכי הצדיק האט געזען אז עס איז דא א גזירה אויף די אידן, האבן וויל אויס'הרג'ענען די אידן, האט ער צוזאמגענומען צוויי און צוואנציג טויזנט קינדער, ער האט געלערנט, געזונגען קאפיטלעך תהלים און געבעטן דעם אייבערשטן מיט די קינדער, אזוי איז די גזירה בטל געווארן.

אגב, פון דא זעט מען דאס גרויסקייט פון א מלמד, ווייל אפילו מרדכי הצדיק איז געווען פון די גרעסטע אין די סנהדרין (ע"ו מילה יג; פרקי דרבי אליעזר פרק ט), און ער האט געקענט אלע שפראכן (שקלים ה, א), מיט דעם אלעם האט אים געפאסט צו זיין א מלמד פאר קינדער.

און שוין... אבער די הייליגע צדיקים זענען געקומען און געמאכט א מצב פונעם יום טוב, זיי האבן אריינגעברענגט אין זייערע תלמידים זיי זאלן שפירן ווי דער אייבערשטער איז דא און דער אייבערשטער האט אונז ליב, און די גרויסע שמחה וואס ווערט אין אלע עולמות ווען מיר טוען די מצות פונעם אייבערשטן. ביי אסאך צדיקים האט מען זיך געפירט אז מען האט שוין נישט געזאגט קיין תחנון פון "א אדר (ע"ו ספר דרבי חיים ושלום אות קצא), מיטן ציל צו באלעבן דעם יום טוב, דער יום טוב זאל נישט זיין באגרעניצט נאר צו איין טאג, עס זאל זיך אויסשפרייטן אויף די ארומיגע טעג.

אכטונג געבן וואס מען ליינט און וואס מען הערט

א מלמד דארף זיך אנגרייטן וואס צו זאגן פאר די קינדער פונעם הייליגן יום טוב פורים. ער קען נישט אנוקומען צו די קינדער מיטן פלאן אז ער וועט שוין אנפילן די צייט מיטן איבערזאגן ווערטלעך וואס ער האט געכטן געהערט אויף די פורים אפטיילונגען פון די אידישע האטליינס.

בכלל דארף א מלמד זייער אכטונג געבן וואס ער ליינט און וואס ער הערט, ווייל וואס מען ליינט און מען הערט - דאס קומט נאכדעם ארויס ווען מען לערנט מיט די תלמידים. א מענטש רעדט פון וואס ער טראכט, און מען טראכט פון וואס מען ליינט און הערט, דעריבער דארף מען זייער אכטונג געבן נישט צו אויסהערן די נייעס האטליינס וואס איז ליצנות.

די ליבשאפט טאר נישט זיין אפהענגיג אין זייטיגע זאכן

עס קומט באלד דער יום טוב פורים, א צייט ווען יעדער מלמד קוקט ארויס מיט פרייד אויף די משלוח מנות און געלט מתנות וואס די עלטערן וועלן אים שיקן. איז זייער וויכטיג מען זאל אכטונג געבן נישט צו מאכן קיין אויסנאם צווישן די קינדער; אפילו אויב א קינד ברענגט גארנישט אויף פורים - ווייל זיינע עלטערן האבן נישט קיין געלט, אדער ווייל זיי זענען זייער פארנומען, אדער זיי טראכטן נישט אריין וכו', זאל מען זיך באציען צו אים מיט די זעלבע ווארעמקייט און אויפמערקזאמקייט ווי צו די קינדער וואס די עלטערן שיקן יא מתנות.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית מד): עס איז אמאל געווען א טרוקעניש - עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, און א פשוט'ער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד

תורה מיט אידישע קינדער. ווען מיר וועלן אנועק גיין פון די וועלט וועט בלייבן פון אונזער פלאג און מי א זכר, א שארית לנצח, אנדערש איז ווען מען פלאגט זיך מיט הבלי עולם הזה, דאן בלייבט גארנישט איבער פון די פלאג און מי.

אויב מיר וועלן ליב האבן די קינדער און מיר וועלן יעדן אינדערפרי איידער מען גייט אריין אין פתח זיך איבערגעבן צום אייבערשטן און זאגן: "הייליגער באשעפער איך געב זיך איבער צו דיר, איך גיי לערנען מיט דייןע קינדערלעך, העלף מיר איך זאל מצליח זיין, העלף מיר מיינע ווערטער זאלן אריינגיין אין זייערע הערצער, העלף מיר איך זאל ליב האבן יעדן קינד און אויפבויען יעדן קינד, עס זאל נישט ארויסקומען קיין מכשול פון מיר, און איך זאל זיך נישט אויפפרעגן אויף קיינעם", - וועלן מיר זייער שטארק מצליח זיין.

- יום טוב פורים -

א מלמד דארף באלעבן די ימים טובים

א מלמד דארף אנועקגעבן צייט צו רעדן צו די קינדער פון די הייליגע ימים טובים וואס קומען. ווי די הייליגע חכמים זאגן (פסחים א): "שלושים יום קדם החג שואלין ודורשין בהלכות החג", פון דרייסיג טעג פאר יום טוב דארף מען שוין רעדן פון יום טוב; דעריבער דארף מען שוין אנגרייטן די קינדער צום הייליגן יום טוב פורים, און גלייך נאך פורים דארף מען שוין אנהייבן אריין צו פרעגלען אין די קינדער דער הייליגער יום טוב פסח.

א מלמד דארף אריינלייגן אין די קינדער א חיות צו די הייליגע ימים טובים. עס איז באקאנט דעם סיפור אז א איד האט אמאל געהערט ווי דער הייליגער רבי נתן רעדט פון זיך אויסגיסן דאס הארץ צום אייבערשטן, האט ער אים געגעבן א פראגע: "רבי נתן, ווי נעמט מען אזא הארץ? ווי אזוי באקומט מען אזא הארץ וואס איר האט?" האט אים רבי נתן געזאגט: "דו האסט די זעלבע הארץ ווי מיר, דו דארפט עס נאר באהארצן..." דאס זעלבע דארף מען טון מיט די ימים טובים; אלע האבן די זעלבע ימים טובים, מען דארף עס נאר בא"יום-טוב'ן; בא'פורים'ען און בא'פסח'ן...

וואס איז געווען די גאנצע זאך פון די צדיקים? זייער נקודה איז געווען אריינצולייגן א חיות אין די מצות. מען קען אויסשטעלן דעם יום טוב פורים אז עס זאל אויסקוקן ווי א געווענליכער וואכן טאג, מען שטייט אויף צופרי, מען דאווענט, מען ליינט די מגילה, און מען שיקט משלוח מנות און מתנות לאביונים

ארויסווייזן הכרת הטוב פאר די מחנכים און מחנכות פון די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תצוה, ח'
אדר, שנת תשע"ז לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

מיר שטייען שוין ווייניגער ווי א וואך צו פורים, דארפן מיר זיך אנגרייטן צום הייליגן יום טוב.

מוהרא"ש פלעגט זאגן בעפאר יעדע יום טוב, אז פונקט ווי א בעל הבית געט פאר זיינע ארבעטער א באנוס לכבוד יום טוב, אזוי דארפן מיר נעמען נאך א שיעור לכבוד יום טוב אלס א באנוס; פאר פורים איז כדי צו לערנען מסכת מגילה, פאר פסח מסכת פסחים און אזוי יעדע יום טוב. עס איז אן אנדערע יום טוב ווען מען לערנט פונעם יום טוב, בפרט ווען מיר גייען הערן ליינען די הייליגע מגילה און אויב מען לערנט בעפאר דעם די גמרא און מדרש, איז עס אן אנדערע מגילה.

פארעס נישט פון דייע קינדער און זע צו געבן א טיפ פאר זייערע מלמדים, טיטשערס און באס דרייווערס. קלוגע עלטערן געבן פסדער טיפס פאר אלע וואס טוען מיט זייערע קינדער, בפרט פורים און חנוכה; ווייל ווען דער מלמד אדער טיטשער זעט אז מען שעצט און מען אנערקענט זייער ארבעט, ארבעטן זיי מער מיט הארץ.

עלטערן וואלטן ווען געדארפט געבן יעדן ראש חודש א טיפ פארן מלמד, ווייל ווען א מלמד זעט אז די עלטערן אינטערעסירן זיך אויפן קינד געבט דער מלמד מער אכטונג אויף דעם קינד. און פארקערט אויף, ווען א מלמד זעט אז דער טאטע מאכט זיך נישט וויסנדיג א גאנץ יאר פונעם קינד, איז ער אויף מזלול אינעם קינד.

איך בין געווען א מלמד יארן צוריק און איך געדענק די הנהגה וואס איך האב געהאט ווען איך האב זיך אפגעגעבן מיט א קינד און דער טאטע האט זיך נישט וויסנדיג געמאכט א גאנץ יאר פון מיר; איך האב בכלל נישט

מעשה ביכלעך, אז מענטשן האבן נישט אויף שבת צו מאכן, איך זאג דיר אז היינט זענען דא אינגעלייט וואס האבן נישט די פאר דאלער צו איינקויפן פאר שבת.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס מיר זענען דורך די ערשטע פאר יאר; איך האב נישט געהאט קיין איין פרוטה צו צאלן פאר די מלמדים און יעדן ערב שבת פלעגן זיי קומען אין אפיס מיר גריסן גוט שבת, זיי האבן געוויסט אז עס איז נישטא קיין איין דאלער אין די ישיבה קאסע, נאר אזוי ווי מיר האבן זייער ערליכע און איידעלע מלמדים האבן זיי נישט געבעטן קיין געלט פון מיר, אבער ווען זיי פלעגן מיר קומען גריסן 'גוט שבת' פלעג איך רויט ווערן פאר בושע יעדע וואך. איך פלעג מיך באהאלטן פרייטאג ווייל איך האב זיי נישט געקענט קוקן אין פנים פאר בושע, איך פלעג ווייניג צום אייבערשטן איך זאל זיי קענען באצאלן.

דערפאר אז מען שיקט א משלוח מנות פאר דעם מלמד און פאר די טיטשער, פארן מנהל און פאר די מנהלת און מען שיקט אן הכרת הטוב בריוו מיט א טיפ, איז א סימן אז די עלטערן ווילן אז די קינדער זאלן מצליח זיין.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א מתנה דער אייבערשטער האט אינז געגעבן אז מיר האבן א פלאץ וואו מיר קענען מחנך זיין אונזערע קינדער אזוי ווי מוהרא"ש האט אינז געלערנט; די קינדער קומען אין חדר מיט א שמחה, מען לערנט מיט זיי אמונה פשוטה און מען לייגט אריין אין זיי יראת שמים, די מלמדים און טיטשערס זענען ערליכע אידן וואס געבן אכטונג אויף די קינדער; מען רייסט נישט אונטער און מען טשעפעט נישט די קינדער.

שטארק דיך און האב הצלחה.

...

(ספר איש יהודי, מכתב יט)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090
חייוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370